

СПРАВКА

за приносите на предложената като хабилитационен труд

художественотворческа дейност

на доц. д -р Иванка Нинова

по т. В, показател 5

от минималните национални изисквания за заемане

за академична длъжност „професор“

В конкурса за „професор“ по Класическо пеене във Вокален факултет на НМА „Проф. Панчо Владигеров“ предлагам като хабилитационен труд следните свои творчески постижения:

1. Ролята на Амнерис в оп. „Аида“ от Дж. Верди - спектакли на сцените на Софийска опера (2016, 2017, 2018 г.) , Румъния (2007 г., 2008 г.), Германия (2008 г., 2010 г.)
2. Ролята на Сантуца в оп. „Селска чест“ от Пиетро Маскани на сцените на театър „Теодорини“ Крайова - Румъния (2004 г.), Германия (2005 г.)
3. Ролята на Сузуки в оп. „Мадам Бътерфлай“ от Дж. Пучини на сцената в театър „Астра“, о-в. Годзо – Малта (2001г.), Крайова - Румъния (2004 г., 2007- 2009 г.), Веве, Висп и Цуг- Швейцария (2005г.), Софийска опера (2005- 2017 г.), Палма де Майорка (2005 г.), Фулда и Рюселсхайм- Германия (2005 г.), Дюрен, Швайнфурд- Германия (2008 г.).
4. Ролята на майката в оп. „Янините девет братя“ от Любомир Пипков на сцената на Софийска опера (2018 г.)

1. Ролята на Амнерис е една от ролите, които ми е донесла големи успехи както на българска, така и на международна сцена. Тази роля ме срещна с много именити в световен мащаб певци, диригенти и режисьори. Образът на Амнерис във Вердиевата опера „Аида“ е силно драматичен, изискващ перфектно изравнен глас със стабилни височини и ярки низини. Драматургично образът търпи развитие. В цялата си кариера съм се старала

с всеки спектакъл да развивам и обогатявам този образ. Във вокален план основата за моята Амнерис намерих с маестро Георги Димитров. На двадесет и седем годишна възраст имах щастието да изработя тази така тежка за младия мецосопран роля със големия български диригент. Тази основа остави в мен изключителна стабилност при изпълнението и интерпретацията, които са ми помогнали в цялостния ми творчески път и до днес. През годините имах щастието да завоювам много европейски сцени с тази роля, като дебют в нея направих на сцената на Софийска опера. В „Аида“ имах радостта да си партнирам с Емил Иванов, Румен Дойков, Стилян Негуеску, Берта Гранадос, Нико Исаков, Габриела Георгиева, Константин Андреев, Памела Кученич и др. под диригентството на Георги Димитров, Борислав Иванов, Йон Янку, Джозеф Вела, Вадим Мюнстер в режисури на Уго Де Ана, Томаш Феркай, Маурицио Маркини и др.

2. Сантуца също е една от тежките за мецосопран роли, писана от Маскани за мецосопран, но поради теситурно високото разположение в годините наблюдаваме все по-честото ѝ изпълнение от драматични сопрани. Арията на Сантуца „Voi lo sapete o, mamma” винаги е била една от любимите ми, но заради рисковете, които ролята крие в себе си изчаках няколко години до по-добра зрялост и увереност в техническата способност на гласа си. Дебют в тази роля направих през 2004 година, на сцената на театър „Елена Теодорини“ в гр. Крайова - Румъния. В една от критиките след спектакъла се казва следното:

„...Иванка Нинова се превъплъти в ролята на Сантуца, в класическите рамки, достатъчно съдържана в сценично движение, правейки впечатление с отличната си вокална интерпретация, щедър глас, равен във всички регистри, овладян с елегантност и безупречна техника...”

Тази роля съм изпълнявала многократно на сцената на театър „Елена Теодорини“, както и на сцената на театъра в гр. Швайнфурт – Германия.

3. Ролята на Сузуки от оп. „Мадам Бътерфлай“ на Дж. Пучини е една от любимите и най-играни роли в кариерата ми. Дебют в тази опера на Пучини направих през 1990 год. на сцената на Софийска опера, като и до днес съм единствената Сузуки в театъра. Тази роля е подходяща и благодатна за старт в кариерата на едно младо мецосопрано. На пръв поглед за много хора Сузуки е второстепенен персонаж, но всъщност в драматургичен план

нейната роля е от особено важно значение. Сузуки е двигател на действието, независимо от режисьорския поглед. Във вокален план ролята е разположена в една удобна теситура, без пределни низини и височини за изпълнителката. Това е роля, изпълнена с ансамбли, които биха показали доброто музициране и партньорство. В интерпретационен план тази толкова играна от мен роля претърпя голямо развитие. Житейския ми и професионален опит пречупваха образа многократно, докато моята Сузуки се превърне в това, което е днес. Трудното в интерпретацията е да се пресъздадат японските дух, култура, движения, походка. Огромна заслуга за изграждането на този образ, предизвикващ възхищение у хората, има доц. Петър Щърбанов, с когото изработих актьорски персонажа, след това дообогатен от швейцарския режисьор Пиер Александър Жофре и академик Пламен Карталов.

4. През изминалия сезон изпълних ролята на майката от оп. „Янините девет братя“ на Любомир Пипков с режисьор акад. Пламен Карталов. Работата по изграждане на образа беше доста интересна за мен. В началото имах една представа за образа, но вниквайки в дълбочина в драматургията, първоизточника на пиесата и работата с академик Карталов, много мои гледни точни се преосмислиха и приеха друг облик. Целият процес по поставяне на заглавието беше изключително интересен и изпълнен с упорита работа. Вокално-технически тази роля не е трудна, но изисква добра общомузикална подготовка поради сложния в интонационно отношение музикален език. За изграждането на цялостния образ е необходимо певицата да има богата палитра от цветове и динамики на гласа си. Щастлива съм, че участвах в това заглавие! Смятам, че в афиша на Националния ни театър винаги трябва да присъства поне едно българско заглавие!